VII. évfolyam, 23. szám

1951. június 7

Ludas Matyi

70 fillér

Ezek a gyerekek nem annak örülnek, hogy vége lett a tanításnak, hanem annak, hogy megkezdődött a vakáció . . .

A fától az erdőt??

— Nézd, egy ötforintos hever a földön!
— És azt az ötezer forintot, ami mellette hever, észre sem veszed?

Le vagyok konkrétizálva

Perlovácz éppen súlypontot képzett, mikor a Nyelvrontóintézet kapuján beléptem, látogatásra. Ebben az intézetben folyik a felszólalók, hozzászólók és előadók fertőzése, szinfelen és szagtalan átalakítása.

Az udvar közepén nagy távolságra állt egymástól két sudár jegenyefa. Nem hajlott földre az ága, hanem egyiken is, másikon is állt egy-egy növendéke az intézetnek és kiabáltak egymásnak.

— Ezek most átbeszélnek — mesélte Perlovácz — egyik jegenyéről a másikra.

A kerítésen is ült egy növendék, kihajolva az utcára.

— Ez pedig egész nap kitárgyal az utcára, de időnként áttárgyal a másik oldalra is.

Többen hatalmas csomagokkal igyekeztek a kapu felé.

— Kik ezek? — érdeklődtem Perlovácztól.

— Nem lényeges, kiviszik a szempontokat, aztán jönnek is vissza. Ott meg az udvar mélyén van az a kis ajtó, látja, azon keresztül meg levisszük a szempontokat a pincébe, ahonnan mint alulról jövő kezdeményezések kerülnek fel.

Szétnéztünk a pincében, hiszen érdekes ez az egész üzem. A pincelejárat alsó végénél állt egy növendék, aki lapátolt valamit az ajtón felfelé.

— No látja, ez az ember felveti a kérdéseket, fentről lehozzák a szempontokat, ide, a széles rétegek közé.

Kis mélyedésre mutatott, ahol 100 kilós, kövér emberek ültek körben.

— Látja, ezek közé visszük le a szempontokat, ők kisúlyozzák és konkrétizálják.

Egy kérdés kapcsán felmerültünk a felszínre s a főépület műtermeit vizsgáltuk meg.

— Itt dolgoznak azok, akik élére állítják a kérdéseket, azok ott pedig folyton alátámasztják, nehogy eldüljön valamelyik. Nagy munka folyik itt, kérem, bár helyzetünk egyre rosszabbodik, mert az Írókongresszus vitaanyaga alaposan megingatta állásaikat... De most figyelje csak tovább, mi lesz a továbbiakban. Mi is megindítottuk a támadást a nyelvépítés ellen. Már van növendékünk, aki mondatonként 10—15-ször használja azt, hogy „így a". Beiskoláztunk többeket tanfolyamainkra.

Én közben az alátámasztott kérdések sorsa felől érdeklődtem. Perlovácz így rajzolta meg:

— Alátámasztás után az összes kérdések bekerülnek a második emeleti laboratóriumba, ahol egyik asztalról átpolitizáljuk őket a másikra. Van már olyan növendékünk, aki igen jól fogja meg a dolgot.

Szekérzörgés hallatszott az udvarról. Hatalmas kocsikon bevitték a vonalat a kiértékelt kérdésekbe. A lovaknak nem volt errülső, csak tulsó oldaluk, a kocsisok arra estek át minduntalan. Perlovácz szólt, hogy vigyázzak, tele van a föld anyagokkal s ha már átléptem véletlenül néhány rubikont, lépjek bét is.

Én közben perfektuáltam a perspektívámat s búcsútvettem. Észrevétlenül kabát alá rejtettem néhány elszórt szükkeresztmetszetet és a kapun kiküszöböltem magam.

Az egyik körúti Közértben vettem 10 deka irányt s mikor odahaza a fogasra akasztottam a kalapot, akkor vettem észre, hogy le vagyok konkrétizálva, a verebek megint a könnyebb ellenállást választották.

Alföldi Imre.

Zsíros János nótás önvallomása

— Hejde én vagyok a falu rossza egyedül...
— Nono Zsíros úr! Hát a sógora meg a komája micsoda?

ŐRÜLET

(Az olaszországi Novarrában a tébolyda kétszáz ápoltját is leszavaztatták a Keresztény Demokrata Pártra.)

Demokrata képviselőjelölt: Tisztelt becsületben megőrült őrültek!

Egy hang: Hazugság! Észnél vagyok, az apám csukatott be, mert fájt a foga a kocsmámra.

Képviselőjelölt: Bocsánat szinyor, szóval többi őrültek, ma szavazni fogtok a szentséges Gasperi úrra, a Keresztény Demokrata Párt jelöltjére. Jó?

Őrültek kara: Jó. De előbb teljesítsék kívánságunkat.

Jelölt: Nosza derék honfiak, mik azok a kívánságok?

Őrültek kara: Kétszáz bilit kérünk, hogy legyen mit a fejünkre rakni.

Jelölt: Meglesz.

Egy individualista őrült: Az enyém kékeslilába játszó, narancssárgát tükröző, hupikékre változó, olivazöldre hasonlító, okkersárga edény legyen.

Jelölt: Helyes, minden óhaj teljesítve lesz, ha leszavaztok a Keresztény Demokrata Pártra.

Őrültek kara: Kérünk még erős borotvákat, hogy legyen mivel az orvosi kar nyakát elvágni.

Jelölt: Meglesz.

Őrültek kara: Aztán kérünk még alattvalókat, mert itt csupa Julius Caesar, Napoleon, meg Churchill van.

Jelölt: Meglesz.

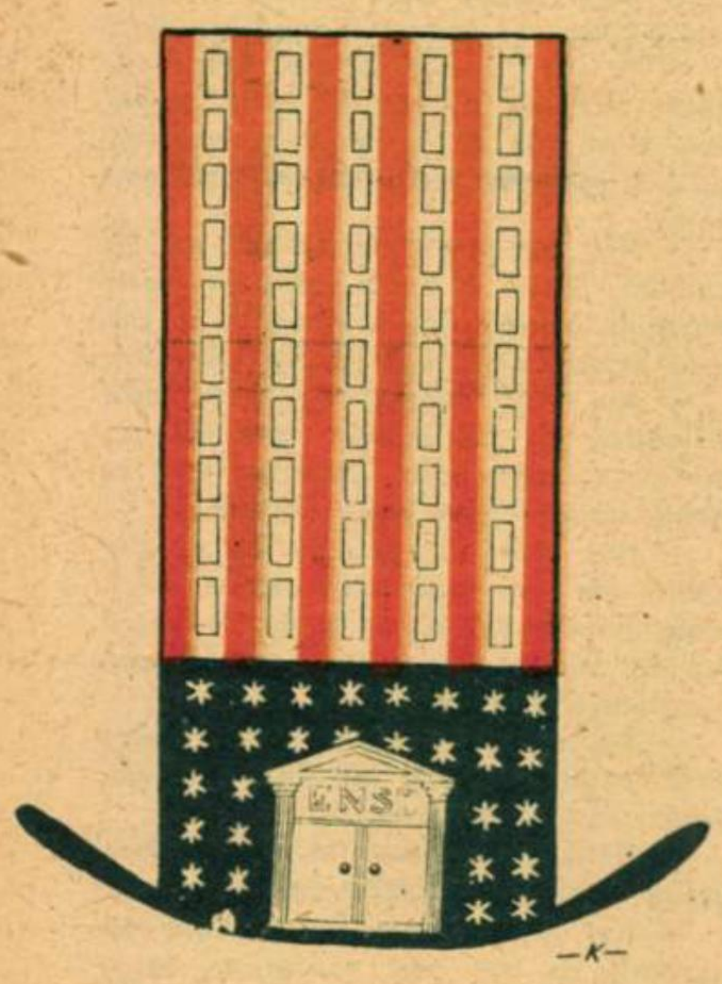
Őrültek kara: Na és mi a biztosíték, hogy minden teljesítve lesz, ha leszavazunk a Gasperi úrra?

Jelölt: Ugyan ne kételkedjenek uraim. Ha a Trumannak, a világ első számú őrültjének megfelelő a Keresztény Demokrata Párt, maguk a szimpla őrültek sem fognak panaszkodni...

Ludas Matyi
Főszerkesztő: GÁBOR ANDOR
Felelős szerkesztő: GÁDOR BÉLA
Szerkesztő: TABI LÁSZLÓ
A kiadásért felel: a Lapkiadó Vállalat igazgatója
Szerkesztőség: V., Alkotmány-u. 3 Telefon: 127-750, 128-031
Kiadóhivatal: VII., Lenin-krt 9—11 Telefon: 221-285
Hirdetési osztály: V., Bajcsy-Zsilinszky-út 34. Telefon: 125-340
Csekkszámlaszám: 61.080
Előfizetési ügyek: Posta Központi Hirlap Irodája, V., József nádor-tér 1. Telefon: 180-850
Személyes ügyfélszolgálat: V., Roosevelt-tér 5—6
Budapesti Szikra Nyomda, V., Honvéd-utca 10
Felelős vezető: Radnóti Károly

AZ ENSZ PALOTÁJA

Amerikai diplomácia

Mac Sharrol, az USA boliviai követe az alábbi jegyzéket nyújtotta át Antonio Lopez úrnak, a boliviai kormány külügyminiszterének:

Van szerencsém Nagyméltóságodnak tudomására adni, hogy kormányunk hitelt érdemlő értesülések alapján Bolivia önállóságát veszélyeztetve látja, minekfolytán egyrészt: azon tényből kiindulva, hogy kormányom a kis államok hivatott védelmezője, e jegyzék útján erre a veszélyre Nagyméltóságod kormányának figyelmét felhívni bátorkodik, másrészt: a múlt év szeptember 8-án kötött La Paz-i egyezménynek ama pontja értelmében, amely szerint az USA és Bolivia szükség esetén egymást megsegítik, kormányom vállalt kötelezettségének megfelelően a boliv kormány segítségére sietve, az alábbiakat közli:

1. Az említett kölcsönös szerződés 134/b. pontja kimondja, hogy a segélynyújtást szükségessé tehető veszély fennforgásának megállapítása, kizárólag az Egyesült Államokra tartozik. Ennek megfelelően a Boliviát fenyegető veszély részletes ismertetését a sürgős intézkedések megtétele után egy újabb jegyzék fogja tartalmazni.

2. A szerződés 19. pontjának alapján az Egyesült Államok kormánya elvárja Bolivia kormányától, hogy mindenféle kereskedelmi kapcsolatot haladéktalanul szakítson meg a keleteurópai államok mindegyikével, és szükségleteit kizárólag az USA piacairól szerezze be, ezzel is erősítve a segítséget nyújtó Egyesült Államok gazdasági stabilitását.

3. A szerződés 35. pontja értelmében kormányom felszólítja Bolivia kormányát, hogy azonnal léptessen életbe szigorú rendszabályokat az országban bárhol fellelhető kommunisták és egyéb gyanus elemek összefogására, mert a jelenlegi súlyos nemzetközi helyzetben az összefogásnak nagy jelentősége van.

4. A boliviai kormány azonnal oszlassa fel a parlamentet és írja ki az új választásokat. Az új választások tisztaságának biztosítására az USA kormánya három hadosztálynyi rendőrséget bocsát rendelkezésre, nehéz és félnehéz tűzfegyverekkel.

5. Az elhanyagolt és korszerűtlen boliviai hadsereg harcképességének fokozására az USA kormánya felajánlja a legmesszebbmenő segítséget, vagyis öt hadosztályerejű gépesített katonai tanszemélyzetet küld Bolivia területére. A tanszemélyzet mindennemű ellátásáról az USA kormánya gondoskodik, a boliviai kormány csak a költségeket tartozik megfizetni.

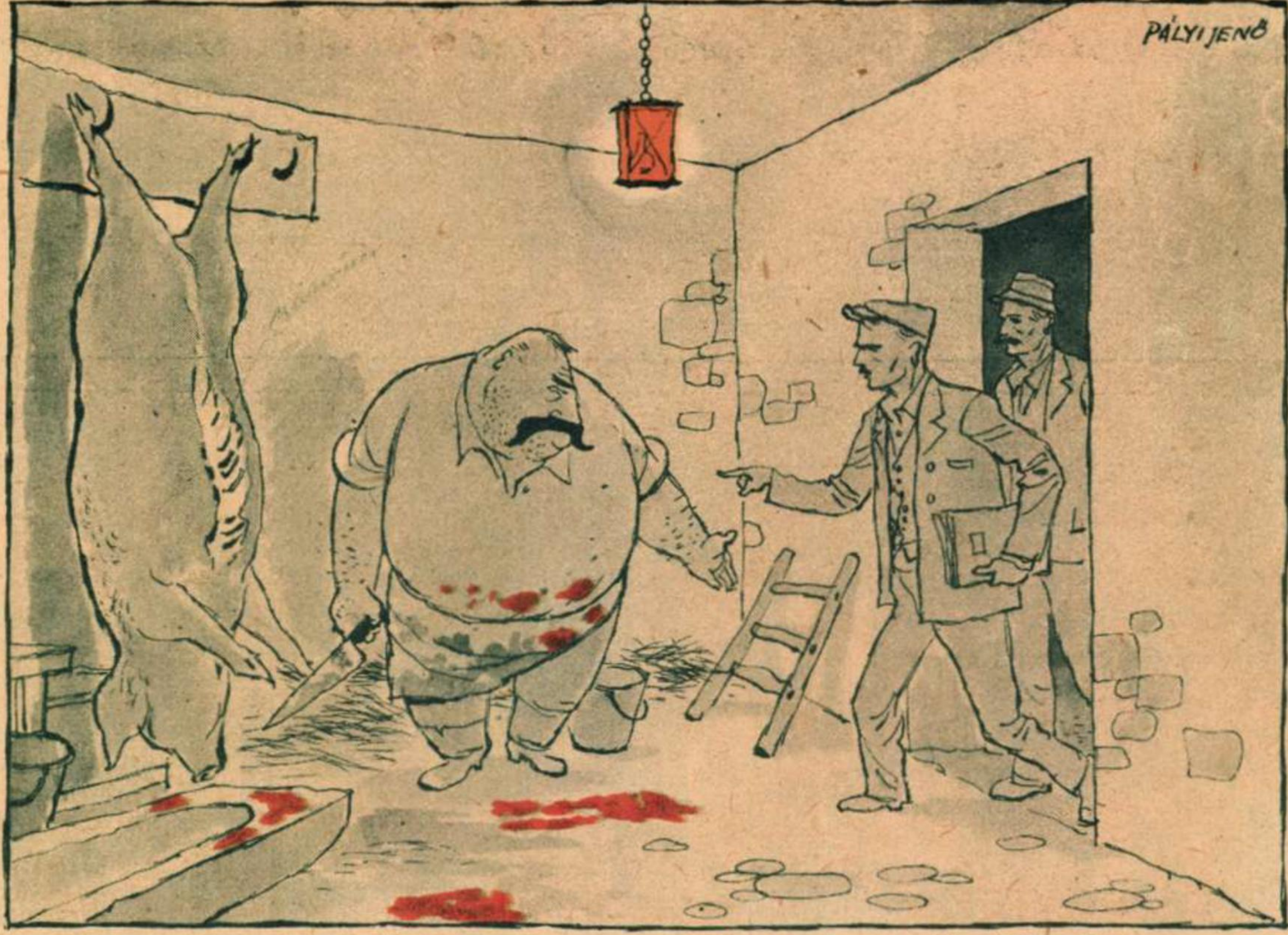
6. A boliv kormány megerősítésére az USA kormánya felajánlja, hogy néhány — de mennél több — USA-üzletember neveztessék ki az új kormány tagjai közé, akik tapasztalataikkal és önzetlen segítőkészségükkel támogatni fogják az új kormányt ebben a válságos helyzetben.

7. Az USA kormánya kétmilliárdos kölcsönnel siet Bolivia segítségére (boliviai pezetában), a kölcsön folyósítása után a boliviai pezeta 30 százalékkal leértékelendő, s a kétmilliárdos kölcsön három év alatt visszafizetendő (dollárban). Az átszámításból származó differencia 10 százalékát kormányom a leendő boliviai hadiözvegyek javára ajánlja fel.

8. Mindezek az intézkedések múlhatatlanul szükségesek ahhoz, hogy a szabad boliv nép hazája függetlenségét megvédelmezhesse és távoltarthasson minden illetéktelen beavatkozást. Nyomatékosan felhívom Nagyméltóságod figyelmét arra, hogy kormányom fenti javaslataira 2 órán belül igenlő választ vár, ellenkező esetben nem garantálhatja többé az idézett La Paz-i egyezmény betartását. A választól függetlenül az Egyesült Államok baráti segítsége máris megnyilvánul, a csapatszállítások folyamatban vannak.

Megragadom az alkalmat, hogy ismételten biztosítsam Nagyméltóságodat őszinte nagyrabecsülésemről, amelynek kifejezésével maradtam az Ön kormányának

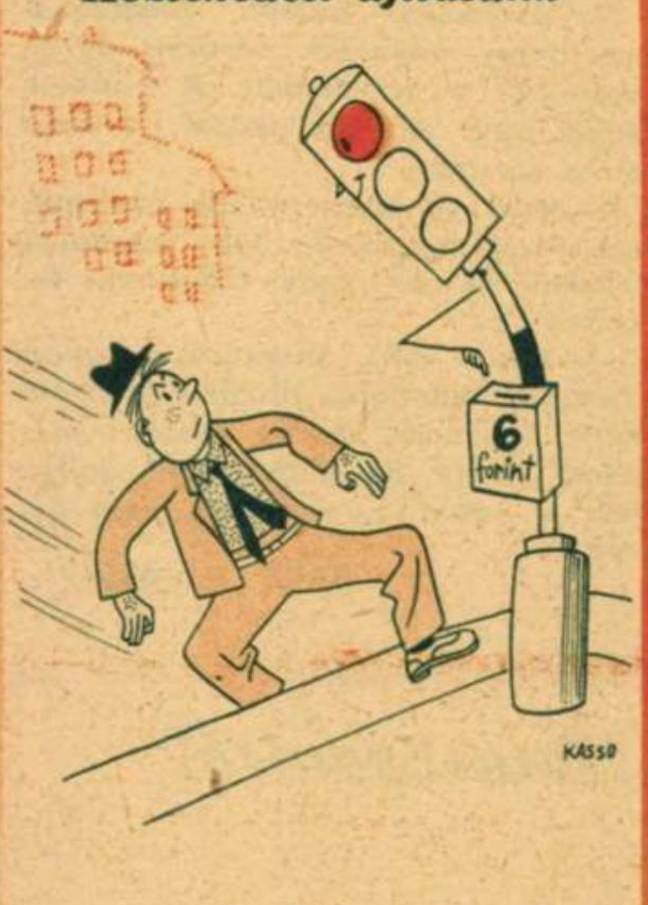
őszinte hive:
Mac Sharrol.

Magyarázat

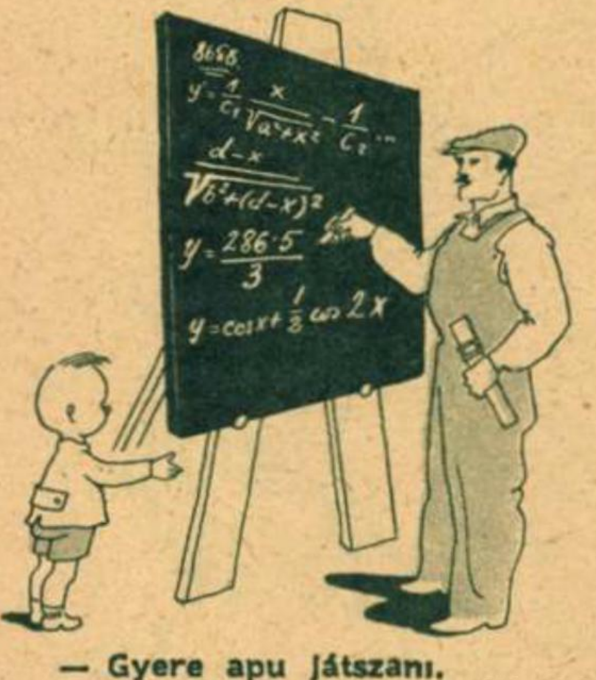
— Hol az engedély, Zsíros úr?
— Az nincs kérem, csak úgy feketén vágtam le, mert már nem tudtam nézni szegény állat rettegését.
— Aztán mitől rettegett a szegény állat?
— Attól, hogy le fogom vágni.

Közlekedési ujításunk

— Tilos jelzésnél jött át, ide dobja a hat forintot!

MUTATÓSZÁMOS BÉRRENDSZER IDEJÉN

— Gyere apu játszani.
— Várjál fiacskám, apád kiszámolja a fizetését.

DARABBÉREZÉSI RENDSZER IDEJÉN

— Gyere fiacskám, számitsd ki apád fizetését!
— Miért én számitsam ki?
— Mert az gyerekjáték.

A SING-SINGBEN.

— Magát itélték 9 évre okmányhamisitásért?
— Igen.
— Akkor készülődjön. Beosztották a koreai parancsnokságra hadijelentést irni.

Heti krónika

AZ ANGOL MUNKAÜGYI MINISZTÉRIUM MEGHOSSZABBITJA A MUNKANAPOT.

— És mit szólna lordságod a huszonhatórás munkanaphoz?
— Dehiszen egy napban csak huszonnégy óra van.
— Kettőt mindig hozzávehetnénk a következő napból.

ACHESON TÁVOZÁSÁT KÖVETELIK AZ USA-BAN.

— Harrykám, a távozásomat követelik? Te mit csinálnál az én helyemben?
— Tőlem kérded? Hiszen azt se tudom, hogy az én helyemben mit csináljak...

ELMENEKÜLT DALATBÓL BAO-DAJ BÁBCSÁSZÁR

BAO—DAJ: Bocsánatot kérek, nem tetszik tudni, merre van a legközelebbi Formóza?

ATTLEE, ANGOL MINISZTERELNÖK FELSZÓLITOTTA KORMÁNYA TAGJAIT, HOGY NE BIRÁLJÁK AZ USA KORMÁNYT.

— Mi ez John?
— Szájkosár.
— Kutyád van, vagy bekerültél az Attlee-kormányba?

DE GASPERI PÁRTJA 1,153.148 SZAVAZATTAL KEVESEBBET KAPOTT, MINT HÁROM ÉV ELŐTT.

SCELBA: Ne ess kétségbe, Alciduskám! Ne azt nézd, hogy mennyivel kevesebb szavazatot kaptunk ezen a választáson, mint a legutóbbin, hanem azt, hogy mennyivel többet kaptunk, mint a legközelebbin ...

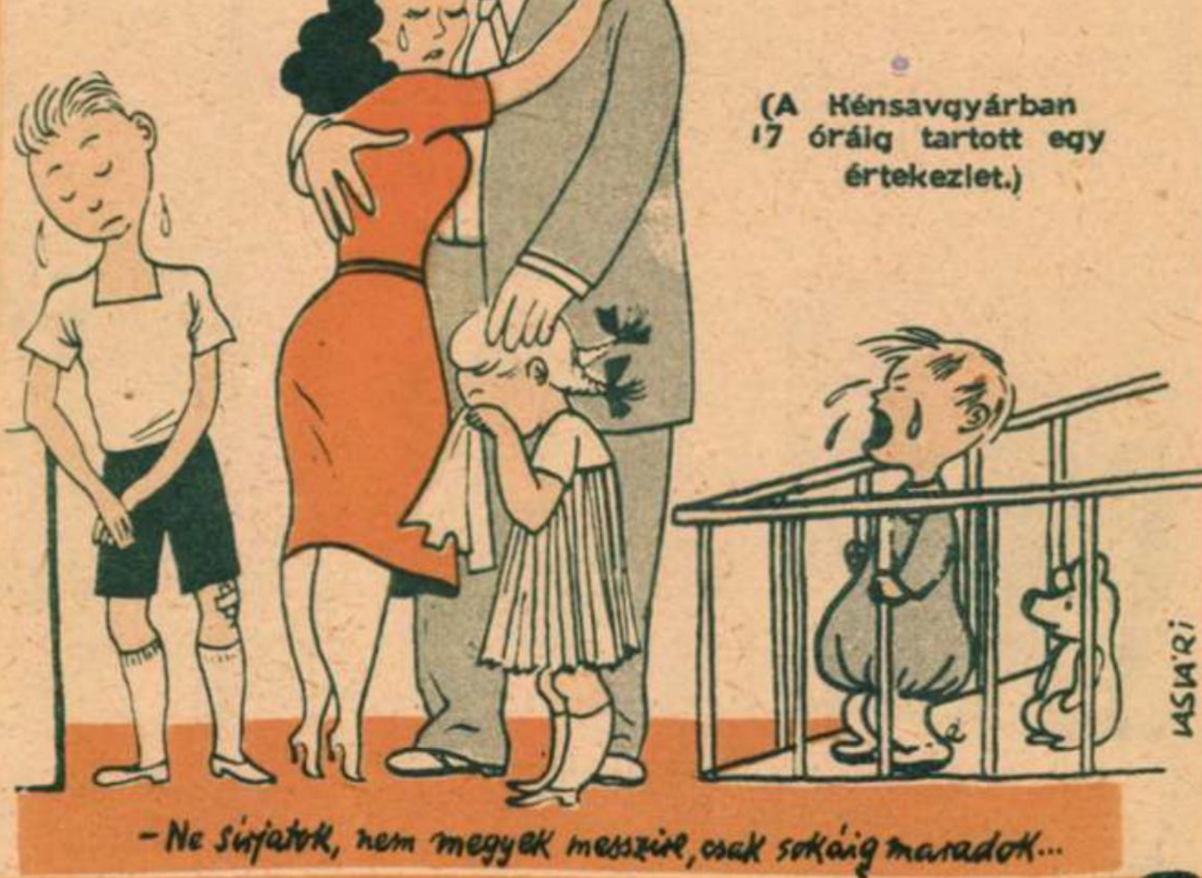
A magyar gyerekek a koreai gyerekekért

— Ne sírj kis koreai pajtás!

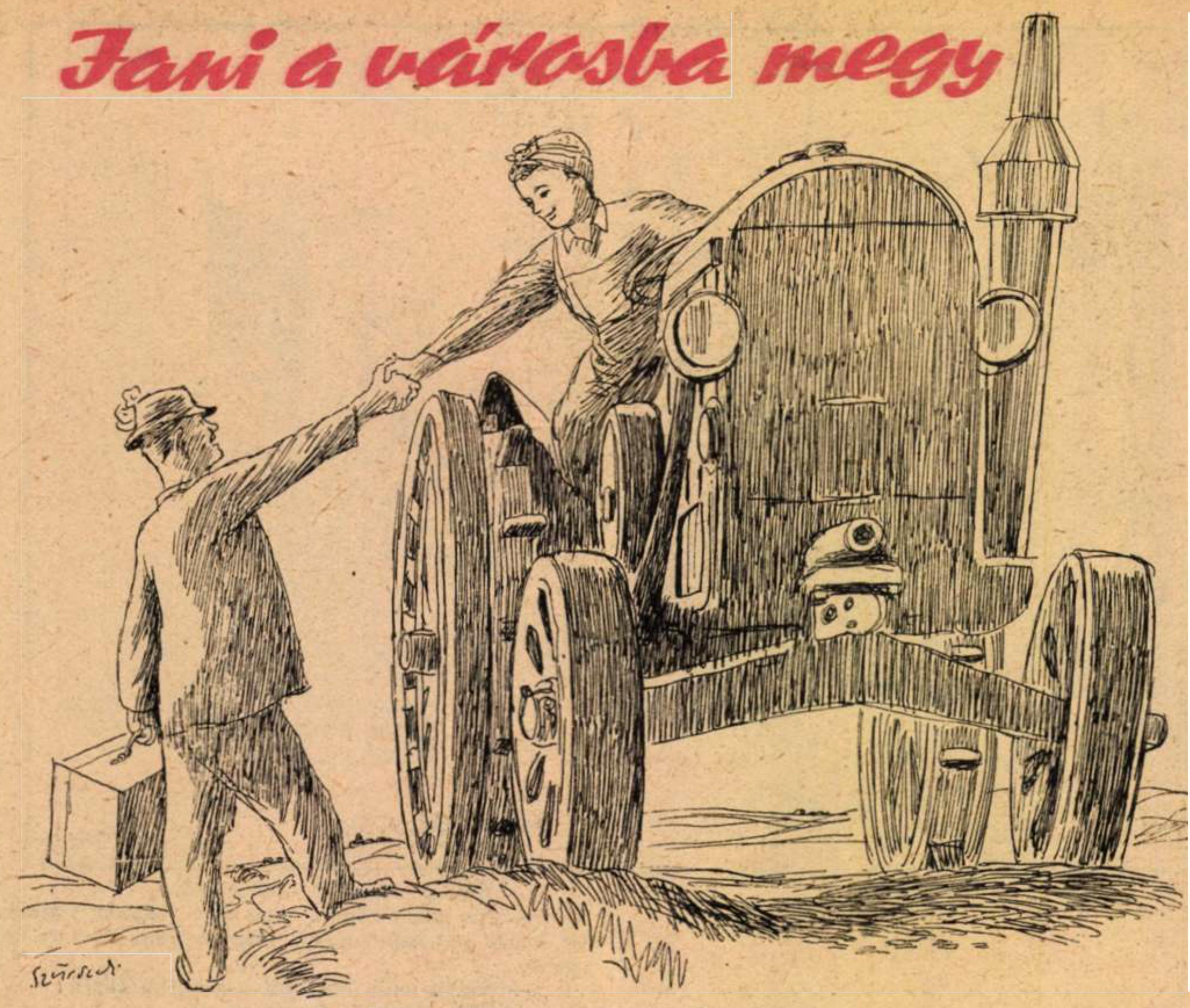
A következő értekezlet előtt

(A Kénsavgyárban 17 óráig tartott egy értekezlet.)

— Ne sírjatok, nem megyek messzire, csak sokáig maradok...

Jani a városba megy

— Remélem, jó traktorokat fogsz gyártani, Jani.
— Meghiszem azt! Megmondom a szaktársaknak, hogy a mátkámnak lesz.

AZ ÉN PAPÁM . . .

(Szereplők Pista és Laci kisgyerekek)

— Hát tudd meg, hogy az én papám asztalos.

— Asztalos? Az is valami? Ha nem tudnád, az én papám meg esztergályos.

— Az semmi. Tud a te papád sámlit csinálni? Na úgye nem tud.

— Hát tud. Tudd meg, hogy tud. Vasárnap délben csinált egy kissámlit. Mert hogy az esztergályos mindent tud.

— Igen? Hát akkor azt mondd meg, hogy a te papád tud-e csinálni . . . csinálni . . . szekrényt?

— Szekrényt? Azt nem tud. De a te papád se tud . . . a te papád se tud dreháIni. Nem is tudod, mi az a dreha. Na mi? . . .

— A drehálás . . . az . . . az . . .

— Haha . . . nem tudod, még azt se tudod, hogy mi az a drehálás, aztán csak beszélsz a világba. Hát dreháIni annyi, mint esztergályozni.

— Igen? Hát mindjárt kérdezek én tőled olyat, hogy . . . hogy . . . na. Na mi az, hogy politúrozni?

— Nem tudom. Nem is érdekel. De az én papám sztahanovista. De a te papád nem sztahanovista.

— Igen? Hát tudd meg, hogy nem sztahanovista, de csak azért, mert kiszúrnak vele. Mondta a mamának is a papa, hogy vele mindig kiszúrnak. Tudod te mi az, hogy kiszúrni?

— Mi az, hogy? Annyi, mint kitolni, kilökni, a papával is ki akartak tolni, de ő az asztalra csapott és azt mondta, hogy de az úristenit neki.

— Na, te azért ne féltsd az én papám. Lesz ő még sztahánovista. Most is csinált egy újítást. A te papád biztos nem tud újítást csinálni.

— Azt csak hiszed avval a buta fejeddel. Az én papám már három újitást csinált, meg vasárnap gólt is szok rúgni, mivelhogy focizik.

— Hát csak rúgjon. De az én papám jár a szabharcosokhoz lőni, meg népnevelő is és fogadok veled az új radiromba, hogy hamarosan sztahanovista lesz.

— Én nem mondom, hogy nem lesz sztahanovista, de ne hagyja, hogy kitoljanak vele.

— Nem is. Hanem te, mi köthetnénk véd- és dacszövetséget.

— Azt lehet. Örök barátságot fogadunk és azt úgy csináljuk, hogy beleszúrunk a karunkba egy tűt, jön a vér . . .

— Marhaság. Inkább megfogadjuk, hogy éltanulók leszünk és elcseréljük a ceruzánkat. A multkor úgyis meg akartad csapni a szép piros ceruzám

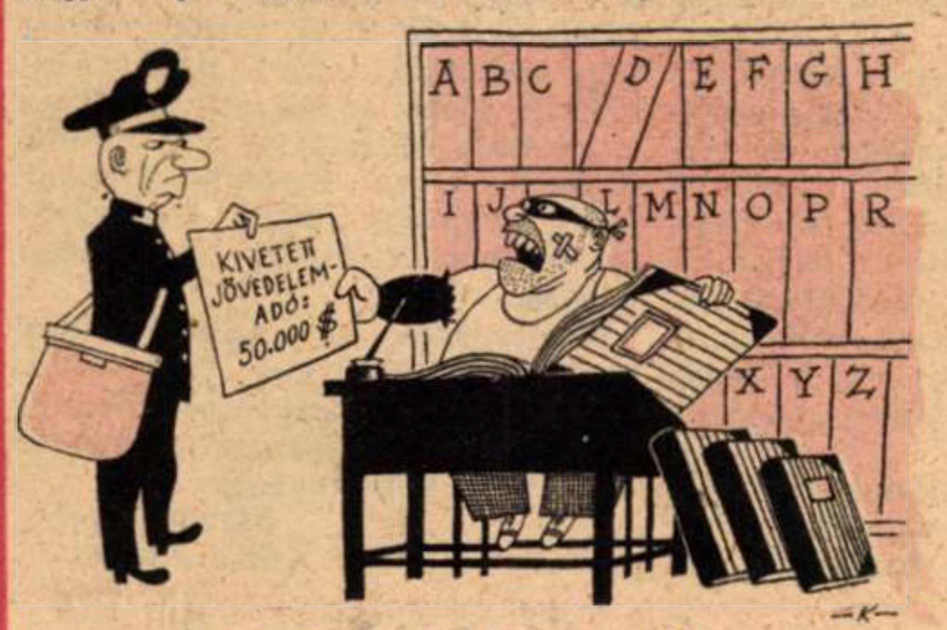
— Nem is igaz, inkább mondjuk azt, hogy „fogadjuk, hogy éltanulók leszünk és azt, hogy csere-bere fogadom . . ."

— Úgy van, mondjuk (együtt mondják) éltanulók leszünk és csere-bere fogadom, többet vissza nem adom, hogy ha visszakéred, kutya lesz a véred . . . remélem, nem kéred.

NAGY S. JÓZSEF

Kép a jövőből

(Truman: „Vezessenek könyveket a gengszterek, hogy meg lehessen őket adóztatni!")

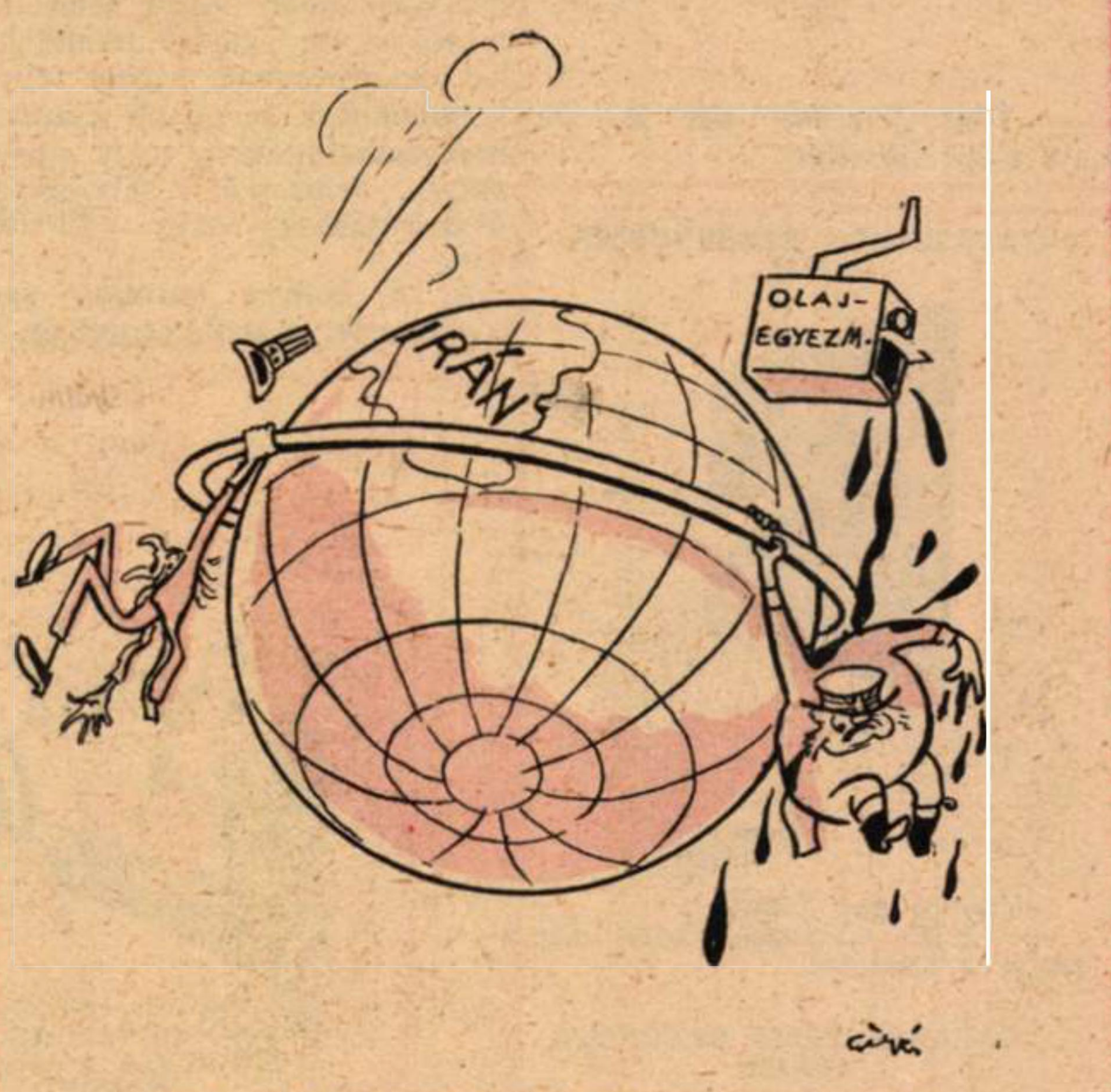
A gengszter: Ez tiszta rablás!

Ígéret szép szó

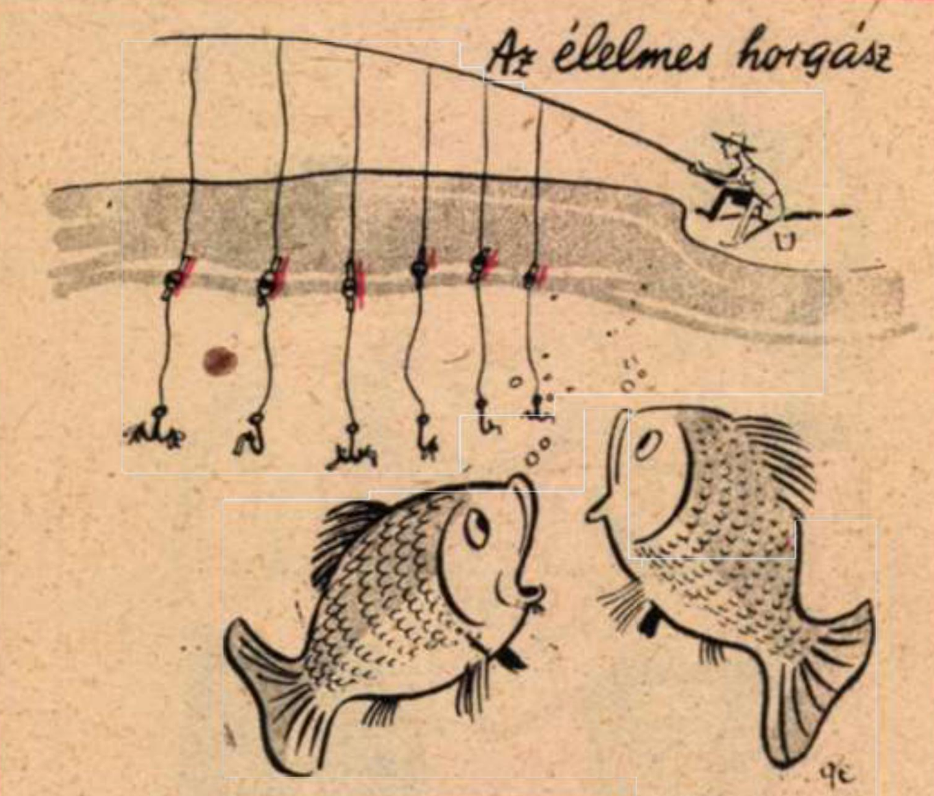
— Szakikám, ha maga azóta versenyben lenne, amióta ígéri, hogy versenyszerződést köt — az egy szép hosszúlejáratú versenyszerződés lenne! . . .

Lecsúszás egy támaszpontról

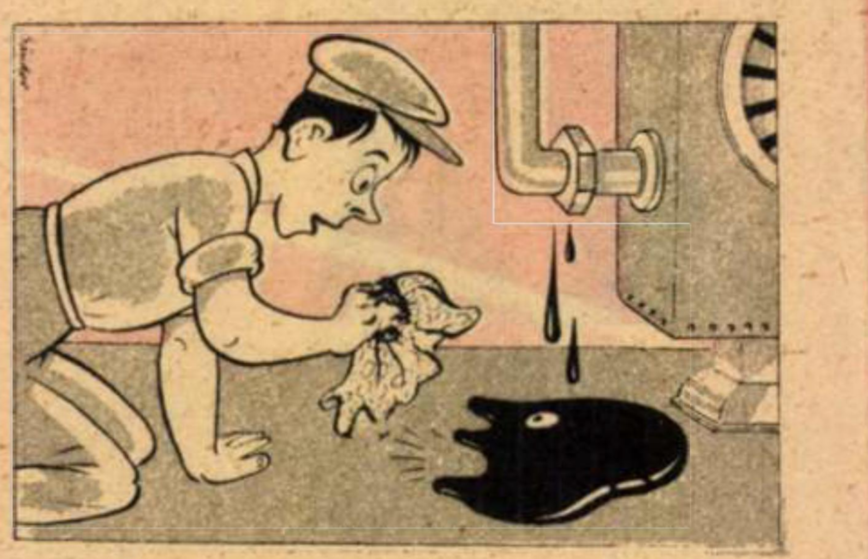

— NA, MI MEGINT IRANT TEVESZTETTÜNK . . .

Az élelmes horgász

BESZÉLŐ OLAJFOLT

Az olajfolt: Most jön?! Akkor törődött volna velem, amikor idecsöpögtem . . .

EGY IRÓ DOLGOZÓSZOBÁJÁBAN

— Miért akasztottad ki ezeket a falra?
— Hogy a szemem előtt legyen, amit nem szabad a regényembe beleírni.

Rabomobilok

— Mondja vezérem, ez export Spanyolországba?
— Ó, nem csak oda. Egész Nyugat-Európába.

Az USA katonai hivatalai tele vannak tőkésekkel

— Miért tiszteleg ennek olyan feszesen? Hiszen ön ezredes...
— De ez milliárdos...

Eltalálta

Truman: Nos, barátom, tudja-e ki vagyok?
Csavargó: Mit tudom én? Pofára pont úgy néz ki, mint egy hadianyaggyár üzletszerzője...

KÜLÖNBSÉG

— Látja, Reakczy bácsi, mi nem osztunk és nem szorzunk, mert vakáció van, maga meg nem oszt és nem szoroz, mert demokrácia van.

ESZPRESSZÓBAN

— Tudod mit csináltatok most Ellánál? Egy fejkendőt és egy édes kis traktorosruhát...

Ludas Matyi azt üzeni

Haraszti B., Miskolc. A beküldött rajzok egyelőre még nem mutatnak semmit. Ha rajzolójuk tehetséget érez magában, tanuljon és képezze magát.
Vig E., Győr. Nem nekünk való.
Molnár Gyula, B. Ezek a versek sajnos nem feleltek meg.
„Virág". Egész ügyes, de már sokan feldolgozták ezt a témát.
Nem közölhetők: Bodó J., Ujpest, — nsi — Bp., T. Ferenc, Zalabaksa, Gál Mária, Bp.

VÁRÓTEREM

A magyar közlekedéssel meg lehet elégedve a legigényesebb utas is. A vonatok tiszták, pontosak, a vonatkisérők udvariasak, előzékenyek.

Az államvasutak igazgatóságának figyelmessége újabban kiterjedt a várótermekre is. A falakon hangszórók jelzik a közeledő vonatokat, a karszalagos őr ébresztgeti azokat, akiket álomba ringatott a várakozás.

Azt a vonatot, melyre én várni szoktam, egy negyed órával megelőzi a ceglédi vonat. Jogosan szundikálok tehát, amikor ennek a vonatnak közeledését jelzi a készülék. Az álmok őre természetesen nem tudhatja, hogy ki hova utazik és sorozatosan ébreszgetett vonatom érkezése előtt. Legutóbb épen akkor ébresztett fel, mikor azt álmodtam, hogy nyereménykötvényemet kihúzták, s rohantam, hogy a nagy összeget felvegyem.

Óvatosságból tehát, hogy egy negyedórai álomtól meg ne fosztassam, s hasonlóan szép álmaimat végigálmodhassam, kis táblát készítettem mellemre keménypapirból, s ráírtam feltűnő betűkkel:

Nem Ceglédre utazom,
csak negyedóra múlva költsenek.

FALU TAMÁS.

HALLÓ!

— Halló London? Itt Washington interurbán. Kérem beszélni.

— Itt Samu bácsi Washingtonból! Te vagy az, John Bull?

— Sajnos, én. Mi van, Samu?

— Te kérded éntőlem, hogy mi van?

— Hát már kérdezni se szabad, Samu?

— Azt szabad, de most én kérdezek. Hallom, kirúgtak Iránból.

— Hahaha! Kacagnom kell! Engem az irániak? Engem, a tengerek oroszlánját?!

— Azt beszélik.

— Stimmel. Egyelőre ki vagyok rúgva. De van még igazság a világon!

— Mit érdekel téged az igazság?
— Hát hogyne érdekelne, amikor az az igazság, hogy egy csomó hadihajóm van a Perzsa-öbölben!

— Jól van. Mutasd meg azoknak a perzsáknak! Küldj oda csatahajókat!

— Nem rossz gondolat! És, Samukám?

— Szállíts partra katonákat!

— Nem rossz gondolat! És, Samukám?

— Vedd el az olajforrásaikat!

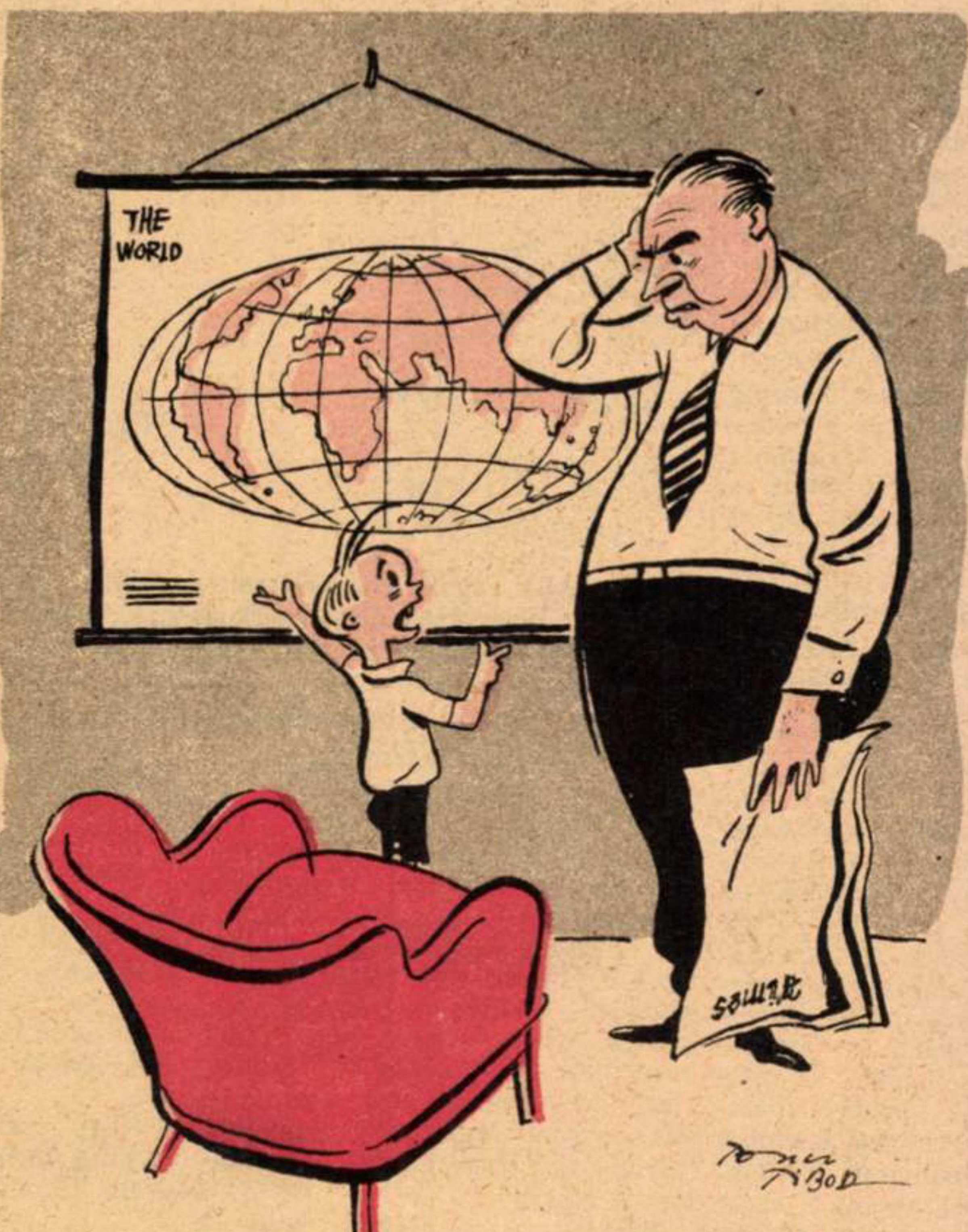
— Nem rossz gondolat! És, Samukám?

— Aztán a kitermelést elvégzem én, hogy én is csináljak valamit...

— Értem! De ha nem hagyják magukat a perzsák, Samukám?

— Az már a te bajod, Johnnykám...

LONDONBAN

— Apukám, hol van Tibet?
— Éppen most csúszott ki a kezünkből...

MacArthurnak benőtt a fejelágya

MacArthur a riportereknez: Nem nyilatkozhatom! Ha már a régi állásomat elpletykáztam, nem szeretném az új állásomat is kockára tenni!

Ilyesmi is előfordul

Önbirálattal kell hogy kezdjem,
Ki derék, erre gondot fordít,
Úgy belerúgok most magamba,
Hogy csak úgy füstölög és porzik!
Hej, én sötét alak, megálljak,
Csúnyán elkenem most a számat,
Saját jobbszemem kinyomom most
És eltöröm a balbokámat.

Meg kell mondanom — éltem nem lesz
Ettől se rövidebb, se hosszabb, —
Nem vagyok különb mint a többi,
Sőt tán egy árnyalattal rosszabb,
Esendő, bűnös ember voltam,
Miként tegnap, azonkép máma,
Emelt fejjel hajtom fejem le,
Hibámnak se szeri se száma.

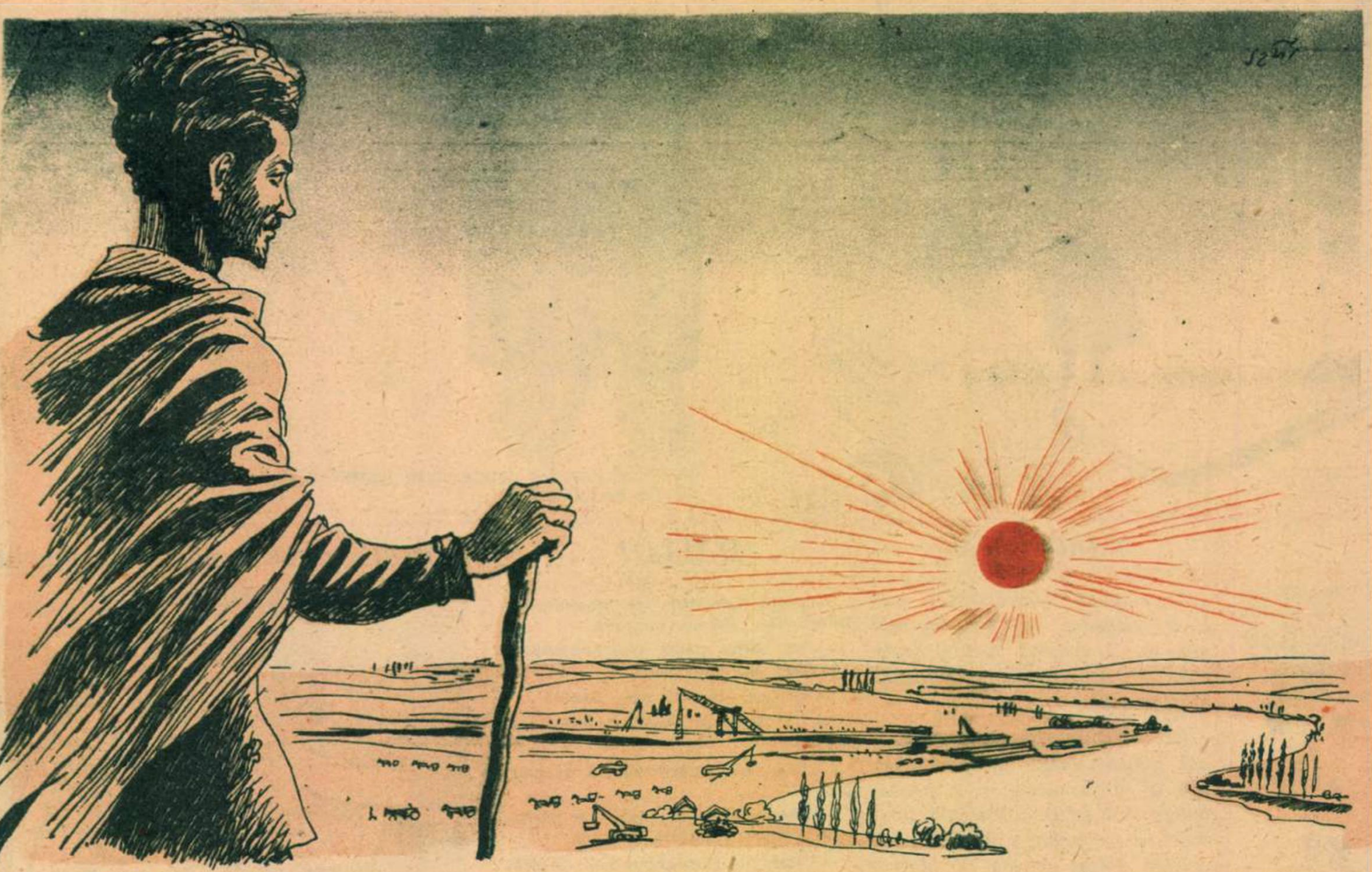
Fekete lelkem minden szennyét
Áradva zúdítom elétek,
Köpjetek le, csak annyit kérek,
Bizalmamat vetve belétek,
Sőt kimondom a legszörnyűbbet,
Bár nehezen jön ki a számon:
A lábamujján két bütyök van
S egy rút szemölcs egyik pofámon.

De viszont a konkrét esetben,
Amelyről mostan szó van épen,
Pont úgy jártam el, ahogy kellett,
Bölcsen, korrektül, jól és szépen,
Én tökéletesen csináltam,
S ha valaki hibásan járt el
Az nagyrabecsült kollégám volt,
Kelemen, az a piszok fráter.

GERGELY MIKLÓS

A TISZÁNÁL 1951-ben

(200.000 hold öntözését teszi lehetővé az új tiszai főcsatorna.)

Nyári napnak alkonyulatánál
Megállék a kanyargó Tiszánál,
Ott, ahol az új csatorna épül,
Aszály ellen jó védekezésül...

Truman a szemorvosnál

— Az a baja magának, miszter Truman, hogy túl sokat forgatja a szemét, amikor békéről beszél és háborúra készülődik!

Az évad első fagylaltvicce

— Más nincs?

Le a bürokráciával!

Kedves Ludas Matyi!

1950. május 21-én (JAWA 250 tip.) motoromat ismeretlen tettes ellopta. A lopást a rendőrségen azonnal bejelentettem, de pár nap múlva az a válasz érkezett, hogy az ismeretlen tettes nyomára nem tudtak ráakadni, s így a nyomozást befejezettnek tekintik.

1950. szeptember elején megtaláltam az ellopott motoromat. A tettes nekem is felkínálta eladásra. (Nem tudta, hogy az enyém a motor.) Miután minden kétséget kizáróan megállapítottam, hogy a motor az én tulajdonom, azonnal bevittem a Főkapitányságra. A Főkapitányságon a kihallgatás során kitűnt, hogy aki a motort árulta, csak anyit tudott mondani, hogy az én motorom a testvére tulajdona, aki a Teleki-téren vásárolta ismeretlen egyéntől. Természetesen a kihallgatás során az is bebizonyosodott, hogy a motorhoz semmiféle papír nem volt, mert hiszen az igazoló iratok jelenleg is a birtokomban vannak. Miután a motor illegális „tulajdonosa“, aki a Teleki-téren „vásárolta“ a motoromat, mint katona teljesített szolgálatot, a rendőrség kétheti utónyomozás után az ügyet átadta a Honvéd-ügyészségnek a motorommal együtt. A Honvéd-ügyészségen nemkevesebb, mint három hónapig feküdt az ügy, a motor és a tettes, de miután az illegális tulajdonosa három hónap múlva leszerelt, a Honvéd-ügyészség az egész ügyet átadta a Járásbíróságnak. Az ügy itt is három hónapig porosodott, mig végre tárgyalásra került a sor. Újból kiderült, hogy a motor az én tulajdonom, de a gyanusítottra a lopás vádját nem lehetett rábizonyítani, mert váltig azt állította, hogy a Teleki-téren vásárolta. Orgazdaságért elítélték nyolc hónapra, melyet ő természetesen megfellebbezett. Az ügy tovább feküdt, a motorom pedig rozsdásodott a raktárban.

Végre 1951. március 29-én a Megyei Bíróságon is kitűztek egy tárgyalást. A körforgás újra kezdődött. Most már senki se vitatta, hogy a motor az enyém, de még mindig nem adták vissza. Újabb tárgyalást tűztek ki. Ezen az utolsó tárgyaláson nyomatékosan kértem, hogy legalább adják vissza a saját motoromat, mert megeszi a rozsda és teljesen tönkremegy. Ez elől azonban a bíróság mereven elzárkózott.

Irtam egy kérvényt a Felsőbírósághoz, amelyben kértem a motorom kiadatását. Azt válaszolták, hogy csak abban az esetben tudják kiadni, ha a kiadatást engedélyezi a gyanusított is, aki a motoromat ellopta. A kérvényt beadtam. A Felsőbíróság egy hónap elteltével visszaadta a kérvényt az Alsóbíróságnak, mert állítólag ebben az ügyben csak az hozhat határozatot. Viszont az Alsóbíróságon azt mondták, hogy csak a Felsőbíróság engedélyével adhatják ki a motoromat.

Az ügy komplikáltságát fokozta az, hogy senki nem tudja megmondani pontosan, kihez forduljak a motorom ügyében. Mindenki máshova küld. Nagyon szeretném végre visszakapni a motoromat, melyre hosszú éveken keresztül takarékoskodtam.

Kérem a Ludas Matyit, hogy amennyiben lehetőség van rá, nézzen utána, milyen úton tudnék végre hozzájutni a saját motoromhoz, mert a paragrafus-táncolók között én sajnos, nem tudom kiismerni magam. Legyenek segítségemre, mert semmi kedvem nincs ahhoz, hogy a bűnjelpincében egy kis rozsdahalmot találjak a motorom helyett, amit aztán szépen hazavihetek egy aktatáskában.

NAGY FERENC,
Bp., XIII. Szabolcs-u. 17.

Summa: semmi...

Másolat

Mátai Állami Gazdaság Hortobágy

Tárgy: Takarékossági határozat végrehajtása és ezzel kapcsolatos jelentések.

47o/1951 sz.

Hiv.szám 2.o81/1951.

Állami Gazdaságok Igazgatósága.
Hortobágy.

Fenti számu rendeletére az alábbiakban teszem meg jelentésemet:

ad.1./..... semmi
ad.2./..... semmi
ad.3./..... semmi
ad.4./..... semmi
ad.5./..... semmit
ad.6./..... nincs
ad.7./..... semmitsem,

Máta, 1951. évi május hó 2.

Németi István sk.
gazdaságvezető
P.H.

Másolat hiteléül:
Hortobágy, 1951. május 3.
/Kiss Magdolna/

Az ÁEK. egyik ellenőre megvizsgálta a Hortobágyi Állami Gazdaságban a Minisztertanács takarékossági határozata végrehajtásának állását. A végrehajtást a mellékelt levél jellemzi.

MHK-próba a pesterzsébeti Műszaki Hivatal rendezésében

A XX. kerületi Wesselényi-utcában még kora ősszel végigrakták az egész utcát szegélykövekkel.

A környék lakói először örültek, mert logikusan úgy vélték, hogy a kövekből útburkolat lesz és nem kell a sárban tocsogniok; később azonban már kevésbbé örültek, mert a kövekből nem útburkolat lett, ahogy logikusan gondolták, hanem forgalmi akadály, minden logika nélkül.

Jelenleg az a helyzet, hogy a XX. kerület apraja-nagyja a Wesselényi-utcába jár MHK-próbára. Súlyt emelnek és súlyt lőknek, nyilván azért, hogy az ott fekvő köveknek legalább valami gyakorlati hasznát vegyék. És mintha összebeszélt volna valamennyi kősportoló, a köveket valamennyien a járda közepére dobják.

Ebből megint egy új sportág alakult ki a Wesselényi-utcában: az akadályverseny. Késő éjszaka a sötétben a hazafelé tartó dolgozók az akadályokat néha átugorják, néha átlépik, olykor az egyszerűség kedvéért csupán beléjük botlanak.

Hogy ezek az akadályversenyek meddig tartanak, azt csak a Műszaki Hivatal tudja.

Egy lesántult versenyző:
Mezei Gyula
XX., Gubacsi-utca 5. sz.
Gyermekruhagyár.

Ludas Matyi elintézte

Olvastam a Ludas Matyi legutóbbi számában Barabási Rezsőné „Szigorúan bizalmas“ című cikkét. A Közgazdasági Egyetem Könyvtára nevében köszönöm az elvtársi kritikát. A hibát valóban elkövettük. Köszönjük a bírálatot, mert tudjuk, hogy segít bennünket abban, hogy máskor ne járjunk el ilyen mechanikus módon.

Kenesei Bálint,
a Közgazdasági Egyetem könyvtárosa

A Ludas Matyi mégsem intézte el?

A Ludas Matyi május 17-i számában jelentette, hogy a Belkereskedelmi Minisztérium utasította a Cipőbolt Kiskereskedelmi Vállalat vezetőségét, hogy a dolgozók kívánságára a kirakatból is vegyék ki az árut. Ennek ellenére a 10-es számú Cipőboltban május 21-én az üzemvezető elvtársnő — ilyen utasítás hiányában — nem volt hajlandó a kirakatban levő cipőt bevenni. Ebből arra lehet következtetni, hogy az utasítással valami hiba van! Kérem a Ludas Matyit, nézzen utána!

Kiss Erzsébet,
Bp., V. Veres Pálné-u. 36.

Ha a Belkereskedelmi Minisztérium valóban értesítette az illetékeseket, akkor a 10-es Cipőbolt hibát követett el, ha azonban utasítás nem érkezett, akkor jó lenne, ha a Belkereskedelmi Minisztérium utánanézne a dolognak. És ha megvalósítja a már megtett rendelkezést, akkor ezt ne csak a Cipőboltban tegye! Mert:

A Verseny Állami Áruházban egy inget szerettem volna vásárolni. A kirakatból kiválasztottam, amelyik megtetszett, de bent az a minőségű és összegű áru nem volt kapható. Megkértem a kiszolgálót, hogy vegye be a kirakatból az inget, mert én azt szeretném megvenni. Erre azonban a kiszolgáló nem volt hajlandó. Arra kérem a Ludas Matyit, intézkedjen, hogy a Belkereskedelmi Minisztérium bővítse ki utasítását a cipőn kivül más árukra is.

Bánó Klára,
Bp., III. Végvár-u. 2.

Kedves Ludas Matyi!

Mint a MAV mindennapos hűséges utazója és a Ludas Matyi ugyanolyan olvasója, elmondom, mit látok elég gyakran az újjáépített személykocsikon: egy táblát az alanti szöveggel, szép, zománcozott kivitelben, fehér alapon fekete betűkkel:

„A kocsiban a köpködés tilos! A tilalom megszegői esetről-esetre 2 (kettő) pengőt kötelesek fizetni, ismétlődés esetén pedig az utazásból kizárhatók.“

Ez a tábla nincs rendben. Először azért, mert pengőben szedi be a köpködés büntetését s pengőt most nehéz beszerezni. De másodszor az ellentmondás miatt, ami az esetről-esetre fizetett pengők és az utazásból való kizárás között fennforog. Aki esetről-esetre köpköd, az már az ismétlés bűnébe esett. De aki esetről-esetre megfizeti a büntetést, az már nem zárható ki az utazásból. Mert kétszer ugyanazért a bűnért nem büntet a demokrácia.

Egy köpködős
(Vilczek Béla, Nógrádverőce)

A Gubacsi-út és környéke dolgozói őszinte bosszankodással fogadták azt a remek „újítást“, amely szerint a 31. és 32. jelzésű villamosjáratokat reggel 7 óra után úgy megritkították, hogy negyed órát, húsz percet is kell egy-egyre várni. A negyedórai várakozás után végre felbukkanó kocsikat egymás után a Ferencvárosi kocsiszínbe indítják, mit sem törődve az egyre gyülő utazóközönséggel.

Ezzel sikerült elérni azt, hogy a fél 8-ra járó dolgozók sorozatosan és tömegesen elkésnek munkahelyükről.

Szeretnénk, ha a Beszkárt reggel is indítaná a 31/a. és 32/a. jelzésű járatokat, amelyeket eddig csak hírből és csak délután (mikor már senkinek se kell) ismertünk.

Mindezt azért kérjük a Ludas Matyitól, mert villamos hiányában kénytelenek leszünk a Ludas Matyi lúdján munkába sietni.

Budapest, 1951. május 19.
60 aláírás,
melyek szerkesztőségünkben megtekinthetők.

Itt a zene, hol a zene?

(Vidám népi játék)

A „Budapesti Nagyáruház“ éttermében történt.

Bementünk. Leültünk. Kértünk két dupla feketét. A feketéket megittuk. A fekete jó volt. Idő: 4 óra 15 perc.

— Fizetünk — mondtam én.

— Tessék parancsolni — mondta a fizető.

— Két dupla — mondtam én.

— Nyolc hatvan — mondta a fizető.

— Nyolc hatvan? — kérdezem én.

— Igen nyolc hatvan — feleli ő.

— És miért? — érdeklődöm én.

— Mert négy órától zene van — mondja ő.

Figyelni kezdtünk, de halálos csend volt. Sehol semmi zene.

— De hiszen nem szól a zene — mondtam.

— Persze, hogy nem szól, csak öttől van zene.

— Akkor mért drágább a fekete?

— Mert négytől zene van.

— De mért nincs zene?

— Mert csak ötkor van zene.

— De mért van akkor négykor zene, ha csak ötkor van zene?

— Kérem... zene négykor van, de csak ötkor szól.

— Akkor viszont mért fizetünk zene-árat 4.15-kor, amikor csak ötkor szól.

— Mert ötkor szól, de négykor már van.

— De nincs.

— De van!

— Nem hallom.

— Nem is, mert csak ötkor van.

— Szóval nincs.

— De van... tessék nézni már rámol a zenekar.

Odanézünk. Egyszál nő, egyszál hegedűvel felment a pódiumra. A hegedűt letette, majd nyomtalanul eltűnt.

Értem, ez világos. Zene nincs, de rámolás van, de az is zene. Ha ezentúl a feleségem, ebéd után, hangosan rámolja le az asztalt, majd azt mondom neki: Ne zenélj anyukám, ne zenélj. Majd este elmegyünk a Zeneakadémiára, ahol a Székesfővárosi Zenekar rámol. Ez világos.

— De a zenét, a zenét még mindig nem hallom...

— Nem hát, mert nem szól.

— Szóval nincs.

— Van... ötkor van, de négykor kezdik.

Most megszólal a partnerem: Hozzon legyen szíves egy pikoló barna sört.

A válasz: Pikoló barna nincs, csak pohár.

— Mért nincs?

— Mert zene van. Ha zene van, nincs pikoló.

— Szóval zene van, nincs pikoló, de pohár van, viszont a zene ami van, de nem szól, ha majd szól, akkor nem lesz pohár csak korsó.

— Nem kérem. Zene van...

— De nincs!

— De van!

— Nem hallom.

— Hozzam a pohár sört?

— Pikolót!

— Zene alatt nincs pikoló.

— De legyen pikoló, mert nincs zene.

— De van.

— De nincs.

— De van!!!... harsogja diadalmasan — de van!!!

És a zenekarból valóban felcsendül a Toreador-induló.

Közben öt óra lett.

Lesujtva távoztunk. Igaza volt.

P. J.

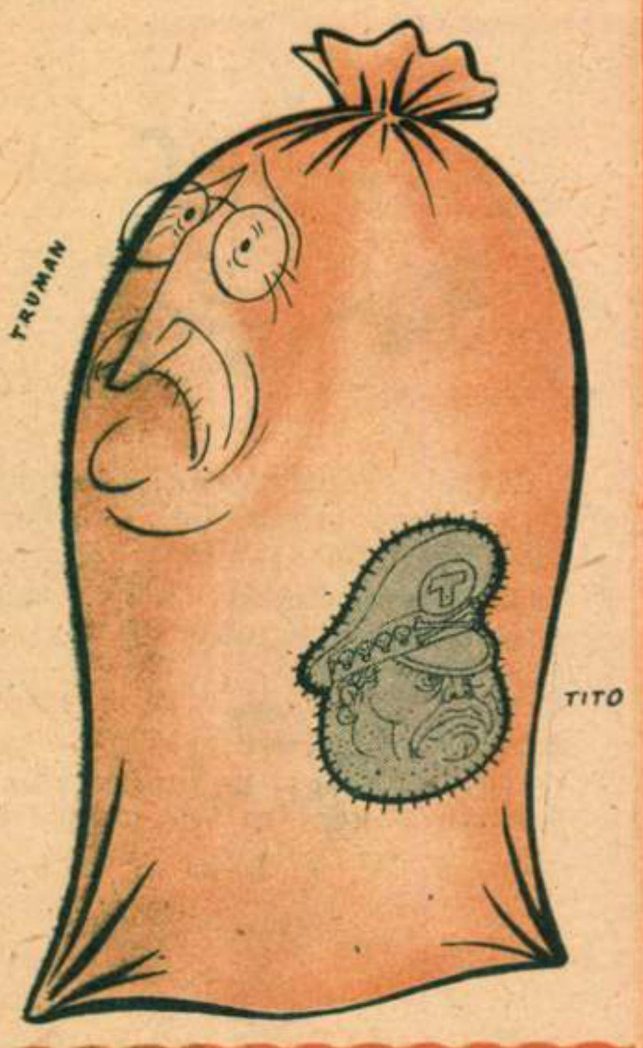
A moszkvai Nagy Színház 175 esztendős jubileuma

— Üdvözlünk, Lénocska, a 175. születésnapod alkalmából.

(Krokodil, Moszkva)

A zsák megtalálta foltját!

Vasárnap Nemzetközi Gyermeknap volt

Ez alkalomból bemutatjuk Esztikét.

KIS KABARÉ

AMERIKAI TÁBORNOK: Tehát az új nyugatnémet hadsereget határőrségnek fogjuk nevezni.

NYUGATNÉMET TÁBORNOK: Azért a pénzért kankalinnak vagy faggyúgyertyának is nevezhetnénk.

AMERIKAI TÁBORNOK (rövid gondolkodás után): Nem, a határőrség mégis jobban hangzik. A haditengerészetet tengeri határőrosztálynak nevezzük.

NYUGATNÉMET TÁBORNOK: Ez helyes! Alkalmas arra, hogy elterelje a gyanút... De hogy nevezzük a nehézbombázókat?

AMERIKAI TÁBORNOK: Azokat nevezhetjük helyiérdekű villamosnak. Igazán nem gondolhat senki semmi rosszra.

NYUGATNÉMET TÁBORNOK: Nem rossz! De minek nevezzük az atombomba-különítményt?

AMERIKAI TÁBORNOK: Nevezzük leánykiházasító egyletnek. Azt hiszem, nem gondolhat senki semmi rosszra, ha megjelenik az újságban a hír: A nyugatnémet leánykiházasító egylet gépei elindultak Párizs felé...

NYÜGETNÉMET TÁBRONOK (hasbalöki az amerikait): Nagy huncut maga, kolléga úr! De a baktérium-különítmény! Avval mit csináljunk? Azt minek nevezzük?

AMERIKAI TÁBORNOK: Hajaj! Nehéz ügy!

NYUGATNÉMET TÁBORNOK: Nagyon óvatosnak kell lenni...

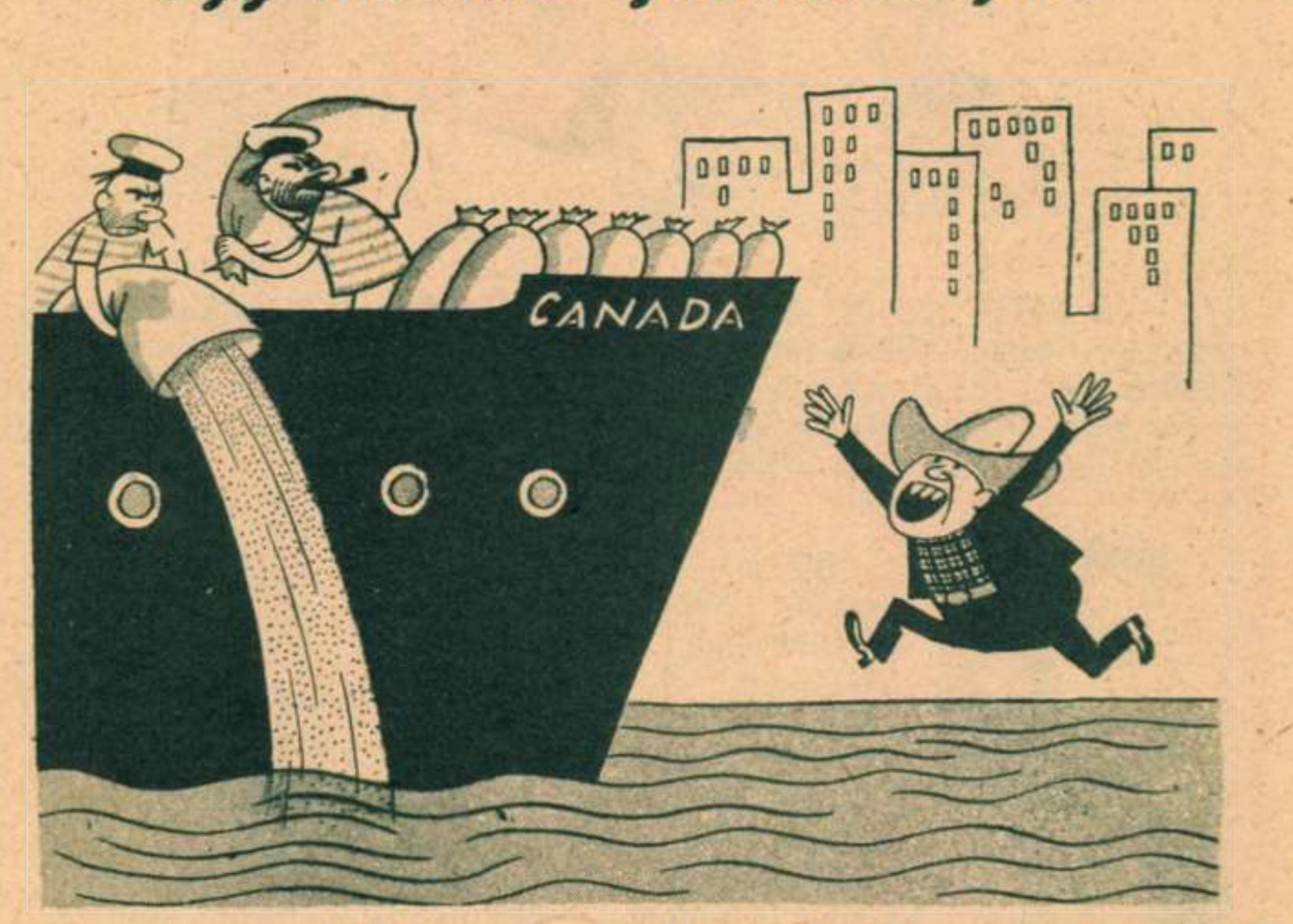
AMERIKAI TÁBORNOK: Hopp, megvan! Nevezzük Üdvhadseregnek!

Angol csapatok Iránban

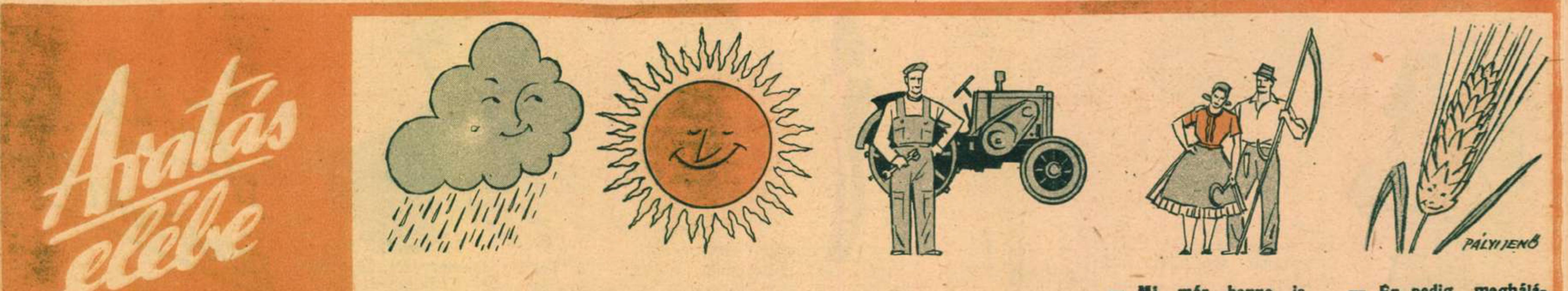

— Maguk miért jönnek ide?
— Hogy megvédjük a maguk olaját.
— Kitől?
— Attól, hogy a maguké legyen!

Egy kanadai gabonamágnás

— Hé, megálljunk, emberek! Mégse öntsük azt a megrothadt búzát a tengerbe, inkább eladjuk dupla áron a szegény éhező indiaiaknak...

— Én bőven megöntöztem...

— Én megérlelem...

— Én már rendbehoztam a masinákat...

— Mi már benne is vagyunk az arató brigádban...

— Én pedig meghálálom a mindnyájuk szíves fáradozását!

Ludas Matyi Kultúrverseny döntőjén

Az izgalom a színfalak mögött a tetőfokára hágott. A csoport bent van a színen... a rendező int... a függöny felmegy... a nézőtér moraja elhalkul... kezdődik a verseny!

Szombat déltől vasárnap estig Budapesten három helyen 95 kultúrcsoport részvételével zajlott le az Országos Kultúrverseny budapesti döntője. Több mint 2000 lelkes kultúros munkájának gyümölcseként 42 órán át egyfolytában peregtek a jobbnál-jobb jelenetek, dalok, táncok, csasztuskák a színpadokon. Amelyik csoport idáig eljutott, az már sok sikeren érlelődött, kiforrott, valódi művészi élményt nyujtott a hálás közönségnek, mely zsufolásig megtöltötte a padsorokat. A bírálóbizottságban Kodály Zoltán és a magyar népnek még számos hivatott művésze foglalt helyet, akik méltán dönthették el, melyik csoport vigye el a pálmát. De ebben a versenyben a győzelem nem jelentett különleges megkülönböztetést. Minden kultúrcsoport munkája legjavát adta, és hogy nem rajzoltunk le mindenkit, az nem rajtunk, csak azon múlott, hogy egy oldalra kétezer kép, sajnos, nem fér el. Huszonegy is nehezen.

Az összetolt díszletek, kellékek között XVIII. századbeli dámák, holland hajótöröttek, véresfejű, sebesült partizánok, kalotaszegi és ukrán menyecskék várakoznak, hogy felléphessenek a győzelmet jelentő deszkákra.

A Kőbányai Középítő Vállalat Dóra Ernő újtípusú csasztuskajátékát mutatta be. Mi viszont Osgyán Jolánt, a csoport egyik színjátszóját mutatjuk be, aki üzemében bennünket helyettesít.

Tavasz Mária és Herceg Zsolt a rákospalotai MSZT színjátszói. A csoportot Pagyinszkij János színművészeti főiskolás vezeti. A verseny eredményéből kiderült, hogy jobb lett volna szerénynek lenni, — és bekerülni az első három közé, mint sikerrel dicsekedni, — és lemaradni!

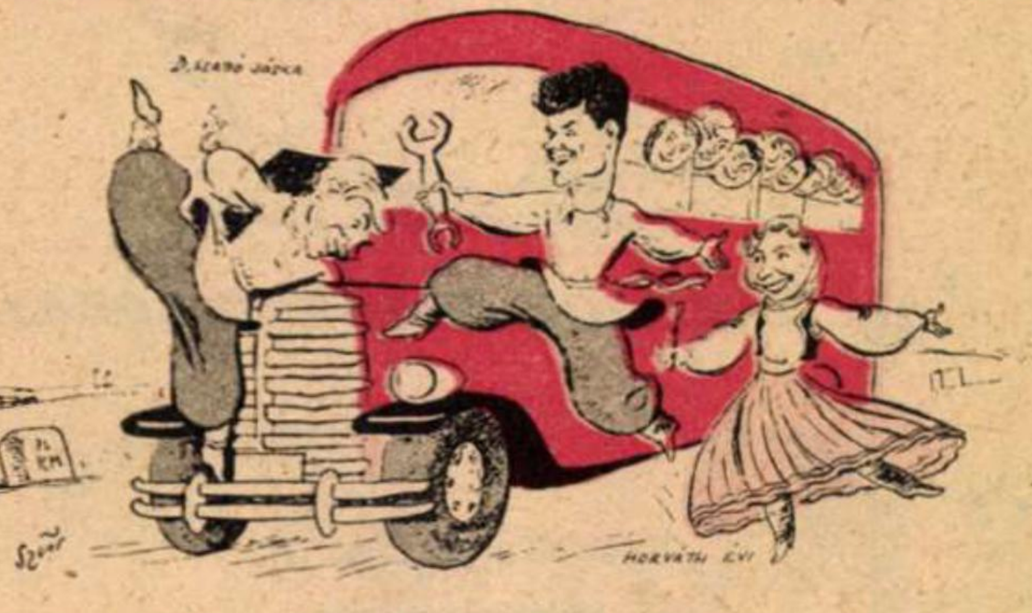
A Hazai Fésűsfonóban a rendezőség rosszul értelmezte az éberséget. A széltől is féltett zongora kulcsát úgy eldugták, hogy csak hosszas keresgélés után tudták — leverni a lakatot.

Az énekkarok közül a Vasas-székházban a Telefongyáré lesz az elsőség. Darázs elvtársnak, a karnagynak javasolták, hogy a gyöngehangú énekesek szája elé szereltessen hangszórót! Nem kerül sokba. A hangszórókat a Telefongyár önköltségi áron szállíthatná.

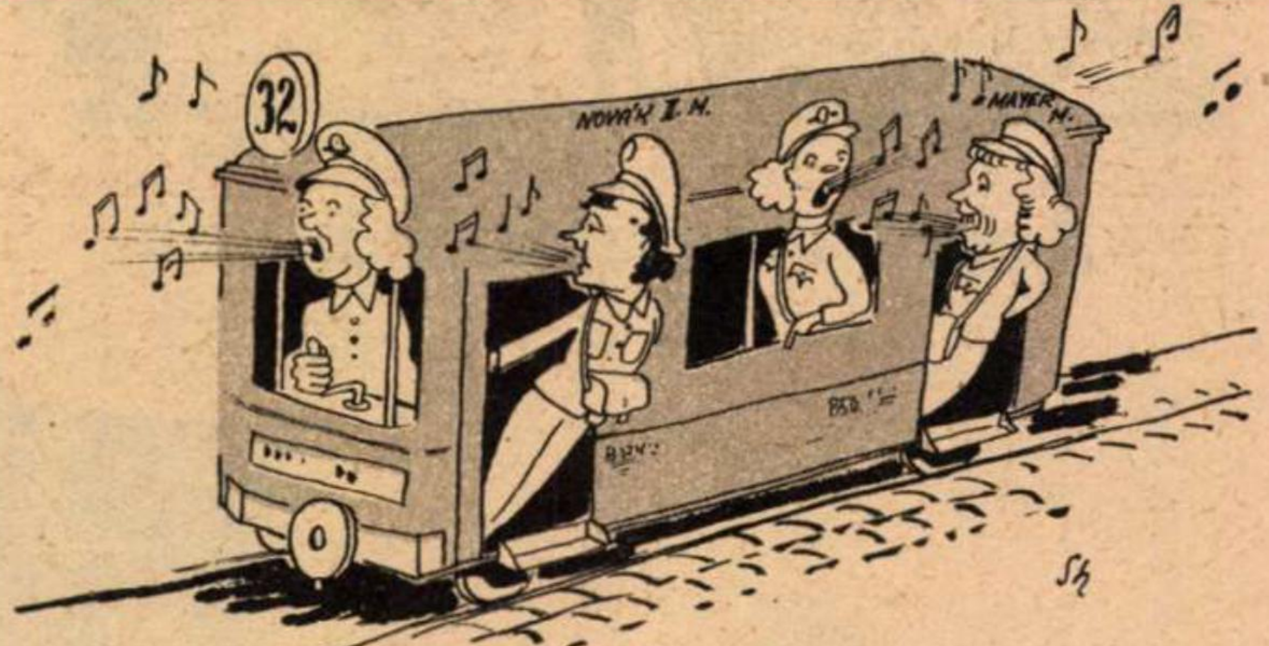
A Hofherr színjátszó-felelőse: Macali Pál, aki úgy szereti a csoportját, hogy szükség esetén még női szerepekbe is beugrik. Ezért rajzoltunk szoknyát szilfid termetére.

Az MTH 15—16. számú ipari tanulóotthonának Zalka Máté-tánccsoportja Czapari Miklós táncoktató vezetésével népi táncokat mutatott be. Képünk egy vidéki szereplésre induló generáljavított autobuszt ábrázol, amely még Pesten bedöglött. Az ifik, akik nemcsak táncosok, de autószerelők is, — nyomban kijavították.

Tóth Évi az Építők tánccsoportjának tagja. Az együttes a Vasas-székházban első lett, pedig rosszabb esélyekkel indult, mint a többiek. Két fiútáncosuk a verseny előtti napon bevonult. Ahogy oktatójuk Benkőné a csoport sikeréért izgult, valósággal megható volt.

A Fővárosi Villamosvasút ferencvárosi telepének énekkara buzgón készült a versenyre. Hajnali háromkor a 31-es szolgálati kocsi hangos nótázással riasztotta fel Pesterzsébet édesen alvóit. Az énekkar tagjai próbáltak.

Balra ez a „Szundi", jobbra meg a „Kócos". Mindketten a Lámpagyár táncosai. A legutóbbi időkig Szundi volt a főelkéső, de a kultúrverseny előtt munkamódszerét önzetlenül átadta Kócosnak, aki hálából a döntőről is elkésett. Nem öt percet, — egy órát!

Balra Lakatos Flóris prímás drukkol a Rákosi-kultúrház sikeréért, jobbra pedig Hanula István, az egyik táncos átkozza a szenteket, mert, míg az egyik lábára 41-es csizma jutott, — másikra csak 45-öset talált.

Pintér Éva kitűnőrendű orvostanhallgató és Iván László ifjú szerszámkészítő, aki május elsejére 424 százalékot termelt, a Rézhengerművek táncosai.

A Textil Szakszervezet központi csoportja egy Kisfaludy-darabból adott elő részleteket. Fürgene, az ügyes szinidirektor, — Szigeti Lajos.

Jövő héten: DUNAPENTELÉN

A legifjabb táncosnő, a nyolcéves Kárpáti Zsuzsika. Őt a MSZT kényezteti.

Ime a legfiatalabb táncos! A kis Bárkányi Tibi, a Lámpagyár szeretett kedvence.

Áhítatos csendet kér és beint Kiss Dénes, az újpesti Duna Cipőgyár karnagya.